

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมีลำดับและขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาประวัติ ความเป็นมาของการผลิตนิตยสารและหนังสือพิมพ์จากเจ้าพนักงานการพิมพ์ บรรณาธิการ ผู้จัดจำหน่าย บทความ วารสาร นิตยสาร หนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. สํารวจนิตยสารและหนังสือพิมพ์จากร้านจำหน่ายในเขตกรุงเทพมหานครตามแหล่งต่าง ๆ จำนวน 23 แห่ง เป็นร้านจำหน่ายปลีก 20 ร้านและร้านจำหน่ายส่งจำนวน 3 ร้าน (ในธุรกิจการจัดจำหน่ายนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ร้านจำหน่ายปลีกเรียกว่า "แผงหนังสือ" ร้านจำหน่ายส่งเรียกว่า "ร้านรวมหอ")
3. คัดเลือกสิ่งพิมพ์ที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัย
4. สร้างเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา เกณฑ์การประเมินค่าและแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา เทศศึกษาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ และเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไข นำเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาและเกณฑ์การประเมินค่ามาทดลองวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์เพื่อหาความเที่ยง (Reliability)
5. วิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่าเนื้อหา เทศศึกษาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์
6. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับเยาวชนในและนอกระบบโรงเรียน จำนวนกลุ่มละ 30 คน เพื่อตรวจสอบภาษาและข้อความที่ใช้ในแบบสอบถามรวมทั้งวิธีการส่งและการตอบกลับของแบบสอบถาม และนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแบบสอบถาม
7. ส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่าง
8. รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล แปลผล และนำเสนอผลการวิจัย

ประชากรเป้าหมาย (Target Population)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่ม คือ

1. ในส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารและหนังสือพิมพ์ คือ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่มีจำหน่ายในปีพุทธศักราช 2527

2. ในส่วนของการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา เทศศึกษา นิตยสารและหนังสือพิมพ์ คือ เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์

ตัวอย่างประชากร (Sample Population)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มี 2 กลุ่มเช่นกัน คือ

1. ในส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหา นิตยสารและหนังสือพิมพ์ คือ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาไทยที่มีจำหน่ายในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้สำรวจรายชื่อจากแผงหนังสือในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 20 ร้าน และร้านรวมหอ 3 ร้าน

2. ในส่วนของการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา เทศศึกษา นิตยสารและหนังสือพิมพ์ คือ เยาวชนในและนอกระบบโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครที่เคยอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่มีเนื้อหา เทศศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง (Samples) และวิธีสุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ นิตยสารและหนังสือพิมพ์ภาษาไทย ซึ่งมีจำหน่ายระหว่างเดือน พฤษภาคม ถึง เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2527 จำนวน 334 ชื่อ (โปรดดูรายละเอียดในภาคผนวก ก.) ซึ่งจำแนกได้ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์แบ่งออกได้ดังนี้

1.1 หนังสือพิมพ์รายวัน จำนวน 11 ชื่อ

1.2 หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ จำนวน 8 ชื่อ

2. นิตยสารจำนวน 315 ชื่อ

โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างตามเวลา (Time Sampling)

2. การสอบถามความคิดเห็นของเยาวชนในและนอกระบบโรงเรียน
มีวิธีที่จะให้ไ้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างของ เยาวชนแต่ละกลุ่มดังนี้

1. เยาวชนในระบบโรงเรียน ใช้วิธีการสุ่มแบบหลายชั้น (Multi-
stage Sampling) โดยดำเนินการดังนี้

1.1 สุ่มรายชื่อโรงเรียนตามท้องที่การศึกษา ซึ่งกองการมัธยมศึกษา
แบ่งไว้ ใ้รายชื่อโรงเรียนในแต่ละท้องที่การศึกษาจำนวน
20 โรงเรียน (รายชื่ออยู่ในภาคผนวก ก.)

1.2 สุ่มรายชื่อนักเรียน จากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
และมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับละ 12 คน จากแต่ละโรงเรียน
ในข้อ 1.1 รวมโรงเรียนละ 24 คน เป็นจำนวนตัวอย่าง
รวมทั้งสิ้น 480 คน

2. เยาวชนนอกระบบโรงเรียนใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple
Random Sampling) โดยสุ่มคนโทรแบบสอบถามในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ก่อนที่จะ
ส่งไปยังแผงหนังสือ ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากร้านรวมห้อง 4 ร้าน คือ วุฒิสาน
เทัญญู ก.สัมพันธ์ และเอสแซนค์เค. จำนวนร้านละ 250 ชุด

กลุ่มตัวอย่างเยาวชนในและนอกระบบโรงเรียนอย่างน้อยที่สุด ที่คาดคะเน
ว่า จะตอบแบบสอบถามกลับเป็นจำนวนกลุ่มละ 400 คน ซึ่งมีค่าความถูกต้อง (Precision)
เท่ากับ 0.05 และระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ของประชากรมากกว่า
หนึ่งแสนคน (Yamane 1967:398)

ผลการตอบแบบสอบถามกลับได้กลุ่มเยาวชนในระบบโรงเรียนจำนวน
161 คน ทำให้มีค่าความถูกต้อง (Precision) เท่ากับ 0.076 และระดับความ
เชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ของประชากร 214,332 คน (กรมสามัญศึกษา 2527: 11) และ
เยาวชนนอกระบบโรงเรียนมีจำนวน 40 คน ทำให้มีค่าความถูกต้อง (Precision)
เท่ากับ 0.127 และระดับความเชื่อมั่นเท่ากับร้อยละ 95 ของประชากร 300,000 คน
(โปรทฎุรายละเอียดในภาคผนวก ก.)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิเคราะห์เนื้อหาทั่วไป ของนิตยสาร และหนังสือพิมพ์ ใช้เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งคัดแปลงจากเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหาสิ่งพิมพ์ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้คัดแปลงมาจากเกณฑ์ของโทโยชิโกะ โยวาชิโกะ (Toyohiko Iwashiko) (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2521: 25-26, 75-77) ซึ่งได้จำแนกประเภทของเนื้อหาออกเป็น 5 ประเภท คือ

1. ข่าวและสาร (News & Information):

ข่าว : ข่าวทั่วไป ข่าวต่างประเทศ ข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง
ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการศึกษา ข่าวสังคม ข่าวกีฬา ข่าวสตรีและ
แฟชั่น ข่าวบันเทิง

สาร : ประกาศแจ้งความ (ไม่เสียเงิน) และบริการประชาชน (ร้องทุกข์)
เช่น รายการกีฬาประจำวัน รายการทีวี รายการมวย ภาควิชา การ
รับสมัครและประกาศของทางราชการ

สนเทศ (Guide) : การแนะนำต่าง ๆ เช่น ร้านอาหาร
สถานที่ท่องเที่ยว แฟชั่น หนังสือ การจัดและตกแต่งบ้าน หมอคุณ
ฉันทศรี การชกมวย แล้วลงความเห็นว่าเป็นไครชนะ ภาพปกอุบายมณฑล
 ฯลฯ

2. ความรู้ (Education & Culture) : การสอนต่าง ๆ สุนทรพจน์
บทความหรือบทวิจารณ์ต่าง ๆ คำแนะนำของผู้รู้และข้อมูลต่าง ๆ
บทบรรณาธิการ การกู่การเมือง (วิจารณ์ข่าว) วิทยาการก้าวหน้า
โดยจำแนกออกเป็นสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

1. มนุษยศาสตร์ ได้แก่ วิชาโบราณคดี ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์
บรรณารักษศาสตร์ ปรัชญา จิตวิทยา ศาสนศาสตร์ อักษรศาสตร์และ
วิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน

2. การศึกษา ได้แก่ วิชาทางการศึกษา พลศึกษา และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

3. วิจิตรศิลป์ ได้แก่ วิชาสถาปัตยกรรม จิตรกรรม ประติมากรรม - การวาดภาพ วาดศิลป์ มัณฑนศิลป์ การละคร
 4. สังคมศาสตร์ ได้แก่ วิชาการธนาคาร พาณิชยศาสตร์และการบัญชี รัฐศาสตร์ การทูต ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ วารสารศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ สถิติ และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 5. วิทยาศาสตร์ ได้แก่ วิชาการราศาสตร์ บัณฑิตวิทยา ชีวเคมี ชีววิทยา พืชศาสตร์ เคมี ภูมิวิทยา ธรณีวิทยา คณิตศาสตร์ อุตุนิยมวิทยา ฟิสิกส์ สัตววิทยา และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 6. วิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์ วิศวกรรมก่อสร้าง วิศวกรรมสำรวจ วิศวกรรมไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมเหมืองแร่ และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 7. แพทยศาสตร์ ได้แก่ วิชากายวิภาคศาสตร์ หัตถแพทย์ศาสตร์ พยาบาล ฉุกเฉินการแพทย์ เภสัชกรรมศาสตร์ กายภาพบำบัด สาธารณสุขศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 8. เกษตรศาสตร์ ได้แก่ กสิกรรมและสัตวบาล วนศาสตร์ ประมง สัตวแพทยศาสตร์ การเลี้ยงปศุสัตว์ พืชสวน ไม้ดอกไม้ประดับ การเพาะเห็ด และวิชาอื่นที่คล้ายคลึงกัน
 9. เทคโนโลยี
 10. อนุรักษ์ศิลป์ ได้แก่ ยานและตึกโบราณ อาหาร ดอกไม้ใบของ การปักโครเซ่ การเลี้ยงดูเด็กอ่อน และอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
3. บันเทิง (Entertainment) : การพักผ่อนเพื่อความเพลิดเพลิน เรื่องอ่านเล่น ความเคลื่อนไหวในวงการบันเทิง การวิจารณ์ในวงการบันเทิง ทอปปิอานาเกี่ยวกับคารา บทกลอนต่าง ๆ
 4. กีฬาและเกมส์ต่าง ๆ (Sports & Quiz Games) : วิเคราะห์วิจารณ์เกี่ยวกับกีฬา วงการกีฬา การสนเล่นกีฬา ประวัติกีฬา

ปริศนาอักษรไขว้ เกมส่ต่าง ๆ การแข่งขัน (Competition)
เช่น ประกอวภาพ การโต๋ตอบปัญหาชิงรางวัล ฯลฯ

5. โฆษณา (Advertisement) :

โฆษณาสินค้าต่าง ๆ โฆษณาภาพยนตร์
ประกาศแจ้งความ (เสียเงิน) : ประกาศอาปนกิจ การรับสมัครงาน
ของบริษัทเอกชน ประกาศของนาย

หน่วยในการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) เนื้อหาห้ ๆ ไป ของ
สิ่งพิมพ์ใช้หน่วยในการวิเคราะห์เป็นรายเรื่อง (Item) และใช้หน่วยในการระบุจำนวน
(Unit of Enumeration) เป็น คอลัมน์ สำหรับหนังสือพิมพ์และในนิตยสาร ใช้หน่วย
ระบุจำนวนเป็น หน้า

นำเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ
ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ส่วนความเที่ยงของผลการวิเคราะห์ได้จาก
ความเห็นพ้องกันของผลการวิเคราะห์ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา 2 ท่านและผู้วิจัย

2. การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

1. การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา จำแนกเนื้อหา ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับระบบสืบพันธุ์ของเพศชายและหญิง ภาวะวิภาค
และสรีรวิทยาของระบบสืบพันธุ์ชายและหญิง ฮอโมนเพศชาย
และหญิง ฮอโมนจากต่อมไต้สมอง ฮอโมนจากกระดูก
การตั้งครรภ์ ประจำเดือน วัยนมคประจำเดือน
2. พฤติกรรมทางเพศและทัศนคติทางเพศของคนในวัยเด็ก
วัยรุ่นและวัยผู้ใหญ่
3. สุขอนามัยทางเพศ
4. การตอบสนองทางเพศ :

- กายวิภาคและสรีรวิทยาของการตอบสนองทางเพศ ความสุขสุดขั้วออกทางเพศของผู้หญิงและผู้ชาย การทำให้ความสุขทางเพศยาวนานขึ้น
5. อารมณ์เพศที่มีผลมาจากวัย ยาและสาร :
ลักษณะของอารมณ์เพศและการตอบสนองทางเพศของชายและหญิง การเปลี่ยนแปลงทางเพศของชายและหญิง ยาและสารที่อาจกระตุ้นและลดความต้องการทางเพศ และมีผลโคโยอ้อม
 6. ผลของความเจ็บปวดก่อนหน้าทางเพศ :
โรคหรือสภาวะทางจิตใจ และทางกาย โรคที่มีผลต่อต่อมไร้ท่อ ระบบประสาทเส้นโลหิต ปัญหาที่อวัยวะเพศโดยตรง
 7. วัชปฏิบัติทางเพศ
 8. ภาวะแทรกซ้อนของการร่วมเพศ :
การติดเชื้อ เช่น ซิฟิลิส หนองใน แผลริมอ่อน เริม เอชส์ (AIDS) หนองไก่ นิด ซึ่กรากขาหนีบ เป็นต้น การชอกช้ำหรือฉีกขาดของอวัยวะเพศและอวัยวะใกล้เคียง
 9. ความบกพร่องทางเพศ
 10. กามวิปริต
 11. การคุมกำเนิด :
งศการร่วมเพศ หลังภายนอก การเลือกระยะปลอดภ้ย การใช้ถุงยางอนามัย การกินยาคุมกำเนิด การใส่ห่วง การทำหมันและอื่น ๆ
 12. การตั้งครรภ์และการคลอด :
การปฏิสนธิ การตั้งครรภ์ ซึ่งไ้แก่ อาหาร การเปลี่ยนแปลงทางกายวิภาคและสรีรวิทยา จิตใจในขณะตั้งครรภ์ ขนาดของครรภ์ การเจริญเติบโตของทารก สภาวะบางอย่างที่มีต่อการตั้งครรภ์ การตั้งครรภ์ผิดปกติ การคลอด ซึ่งไ้แก่ การเปลี่ยนแปลง

ร่างกาย และจิตใจหลังคลอด

13. การแท้งบุตรและการทำแท้ง :

สาเหตุของกระบวนการแท้งบุตรและการรักษากรณีที่แท้งบุตรเอง
วิธีทำแท้งและสภาวะแทรกซ้อนของการทำแท้ง เนื่องจากทั้งจาก
- การกระทำหรือการทำแท้ง

14. การมีบุตรยาก :

สาเหตุของการมีบุตรยากในผู้หญิงและผู้ชาย สาเหตุของการมีบุตร
ยากที่เกิดจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายร่วมกัน การวินิจฉัย
และการรักษา

15. การกำหนดและวินิจฉัยแยกเพศของมนุษย์ :

ลักษณะทางร่างกาย จุดประสงค์ของการวินิจฉัยเพศ ปัจจัยที่ใช้ใน
การวินิจฉัยเพศ ระยะเวลาที่ทำการตรวจวินิจฉัยเพศ การรับรู้ว่
คนเป็นเพศใด และความประพฤติกทางเพศ

16. ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ :

ทัศนคติ มารยาทในการออกสังคมระหว่างเพศ เทคนิคการสร้าง
- ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ จิตวิทยาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเพศ

17. การสมรส :

ความหมายของการสมรส ปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงในการเลือกคู่
การจัดงานสมรส การจดทะเบียนสมรส ความรักกับการใช้ชีวิตคู่
จิตวิทยากับการใช้ชีวิตคู่ วิธีสร้างความสุขระหว่างเพศ สาเหตุการ
หย่าร้างและการป้องกัน

18. ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ :

การสำรวจความใคร่ด้วยตนเอง เป็นการกระทำที่ผิดปกติและทำลาย
สุขภาพ การหลั่งน้ำกามทำให้หมกดำถั่ง ขนาดขององคชาติถูกไ้จาก
ขนาดของมือและเท้าของคน ๆ นั้น องคชาติใหญ่ทำให้หญิงมีความสุข

ทางเพศได้มากกว่าองคชาติเล็ก ยืนเบียดเป็นสิ่งนิคปกติ ผู้หญิงไม่มี
 ยืนเบียด ของคลอคเป็นอวัยวะที่สกปรก ประจำเดือนคือเลือดเสีย
 การร่วมเพศขณะตั้งครรภ์ควรหลีกเลี่ยง ผู้ชายแต่ละคนมีจำนวนน้ำกาม
 จำกัด การร่วมเพศทางทวารหนักหรือกลืนน้ำอสุจิอาจให้ตั้งครรภ์
 แพทย์มีวิธีกำหนดเพศของทารกได้ การใช้ปากกับอวัยวะเพศเป็น
 กามวิปริตและอื่น ๆ

19. ภาพปลุกอารมณ์เพศ

20. และเรื่องอื่น ๆ เช่น ประวัติศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศ การร่วมเพศ
 การร่วมเพศในสภาวะที่นิคปกติ เป็นต้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษาเฉพาะเรื่อง ต่อไปนี้

1. เพศในวัยรุ่น จำแนกเนื้อหาออกเป็น

1.1 การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายในวัยรุ่นหนุ่มสาว

1.1.1 การพัฒนาลักษณะทางเพศ

1.1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับฮอร์โมนกับการพัฒนาร่างกาย

1.1.3 การเข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวเร็วเกินไป

1.1.4 การเข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวช้าเกินไป

1.2 พฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่น

1.2.1 การสำเร้จความใคร่ด้วยตนเอง

1.2.2 รักร่วมเพศ

1.3 ปัญหาทางเพศในวัยรุ่น

1.3.1 การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

1.3.2 การคุมกำเนิด

1.3.3 อื่น ๆ

2. สุขอนามัยทางเพศ จำแนกเนื้อหาออกเป็น

2.1 การดูแลรักษาความสะอาดของอวัยวะเพศ

- 2.1.1 ชาย
- 2.1.2 หญิง
- 2.2 การรู้จักหลีกเลี่ยงอันตรายจากการชกซ้ำ อักเสบและ
คิทธิชื้อไทย
 - 2.2.1 การดูแลคนที่อวัยวะเพศ
 - 2.2.2 การระมัดระวังการกระตุ้นอวัยวะเพศ
 - 2.2.3 การขลิบหนังหุ้มปลายองคชาติ หรือการทำขลิบ
- 2.3 การรู้จักสังเกตความผิดปกติเกี่ยวกับหน้าที่ของอวัยวะเพศ
ของคนตั้งแต่ระยะแรก ๆ ไทย
 - 2.3.1 การตรวจมะเร็งของปากมดลูก
 - 2.3.2 การดูแลเต้านม
 - 2.3.3 การดูแลระบบขับถ่ายปัสสาวะ
- 2.4 การเพิ่มพูนสมรรถภาพ
 - 2.4.1 ไทยการรับประทานอาหารที่มีคุณภาพ
 - 2.4.2 ไทยการออกกำลังกาย
- 2.5 การเตรียมตัวก่อนสมรส
 - 2.5.1 การตรวจร่างกายก่อนแต่งงาน
 - 2.5.2 การคุมกำเนิด
 - 2.5.3 การรวมเพศในคืนแรกของการแต่งงาน
3. วิชาชีพิตทางเพศ จำแนกเนื้อหาออกดังนี้
 - 3.1 สิ่งที่ช่วยกระตุ้นอารมณ์เพศ
 - 3.2 การพัฒนาความสัมพันธ์ทางเพศ
 - 3.2.1 วิธีทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศดีขึ้น
 - 3.2.2 นิสัยทางเพศที่ผู้หญิงไม่ชอบ
 - 3.2.3 การปฏิบัติตนสำหรับผู้หญิงชายที่จะเป็นผู้ร่วมเพศที่ดี

- 3.3 บริเวณของร่างกายที่ไวต่อความรู้สึกทางเพศ
 - 3.4 เทคนิคการประเล้าประโลมโดยใช้
 - 3.4.1 มือ
 - 3.4.2 ปากและลิ้น
 - 3.4.3 กระตุ้นอวัยวะเพศด้วยปาก
 - 3.4.4 เครื่องมืออื่น ๆ
 - 3.4.5 หลาย ๆ อย่างปนกัน
 - 3.5 การทำให้ตนเองเป็นที่น่าพิสมัยทางเพศสำหรับเพศตรงข้าม
 - 3.6 ท่าของการร่วมเพศ
 - 3.6.1 ชายอยู่บน
 - 3.6.2 หญิงอยู่บน
 - 3.6.3 ท่าตะแคง
 - 3.6.4 ท่าเข้าข้างหลัง
 - 3.6.5 ท่าอื่น ๆ
 - 3.7 ความสัมพันธ์ระหว่างอวัยวะเพศชายและหญิงขณะร่วมเพศ
 - 3.8 การปฏิบัติตนหลังการร่วมเพศ
 - 3.9 วิธีปฏิบัติทางเพศตั้งแต่ 3.1 - 3.8 และอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน
4. ความบกพร่องทางเพศ จำแนกเนื้อหาออกดังนี้
 - 4.1 ความบกพร่องทางเพศของผู้ชาย
 - 4.1.1 กามตายคาม
 - 4.1.2 การหลั่งน้ำกามเร็ว
 - 4.1.3 การไม่สามารถหลั่งน้ำกามในช่องคลอดได้
 - 4.2 ความบกพร่องทางเพศของผู้หญิง
 - 4.2.1 กามตายคาม
 - 4.2.2 การไม่บรรลุความสุขสุดยอดทางกามรมณ
 - 4.2.3 การเกร็งตัวของกล้ามเนื้อบริเวณช่องคลอด

5. กามวิปริต จำนวนกเนื่อนาออกคังนี้
 - 5.1 พวกที่ประพฤติคนไม่สอดคล้องกับเพศของตน
 - 5.1.1 ลักเพศ
 - 5.1.2 ต้องการเปลี่ยนเพศ
 - 5.1.3 รังรวมเพศ
 - 5.1.3.1 เพศเดียวกัน
 - 5.1.3.2 หังสองเพศ
 - 5.2 พวกที่ผิดปกติในการเลือกคู่รวมเพศ
 - 5.2.1 พวกที่มีความต้องการทางเพศกับ
 - 5.2.1.1 เจ๊ก
 - 5.2.1.2 คนสูงอายุ
 - 5.2.1.3 ศพ
 - 5.2.2 การมีเพศสัมพันธ์กับสัตว์
 - 5.2.3 การมีความสุขทางเพศกับส่วนของร่างกายหรือวัตถุ
 - 5.2.4 การมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลร่วมสายโลหิต
 - 5.3 พวกที่ผิดปกติในวิชิปฏิบัติทางเพศ
 - 5.3.1 การมีความสุขทางเพศเมื่อทำไห้
 - 5.3.1.1 คนเองเจ็บปวด
 - 5.3.1.2 บู้อื่นเจ็บปวด
 - 5.3.2 การชอบอวคอวัยวะเพศ
 - 5.3.3 การเป็นนักถ้ำมอง
 - 5.3.4 พวกที่ชอบดูไถอวัยวะเพศของคนกับเพศตรงข้าม
 - 5.3.5 การรวมเพศทางทวารหนัก
 - 5.4 พวกที่ผิดปกติในปริมาณและความรุนแรงของความต้องการทางเพศ
 - 5.4.1 พวกที่มีความต้องการทางเพศสูง
 - 5.4.2 พวกส่าสอนทางเพศ
 - 5.4.3 พวกที่ชอบชมชื่นกระทำชำเรา

หน่วยในการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา ใช้หน่วยในการวิเคราะห์ ดังนี้
 ตารางที่ 1 หน่วยในการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา

รูปแบบการเสนอเนื้อหา	หน่วยการวิเคราะห์ (เท่ากับ 1 ข้อ กระทบ (Item))
1. ชาว	1 ชาว
2. บทบรรณาธิการ	1 บทความ
3. บทความ	1 บทความ
4. แนะนำและสัมภาษณ์บุคคล	1 บุคคล
5. สารคดีและบันเทิงคดี	1 เรื่อง
6. ทอปัญหา	
-ทางแพทย์	คำถาม 1 ข้อ
-ทางเพศ	คำถาม 1 ข้อ
-เกี่ยวกับชีวิต	จกหมาย 1 ฉบับ
7. นวนิยาย	
-เรื่องสั้น	1 เรื่อง
-เรื่องยาว	1 เรื่อง (ตลอดเวลา 3 เดือน)
8. การ์ตูน	
-1 ภาพจบ	1 ภาพ
-3 ภาพจบ	1 ชุด
-เรื่องสั้น	1 เรื่อง
-เรื่องยาว	1 เรื่อง
9. ภาพ	
-เสนอเรื่องเพศโดยตรง	1 ภาพ
-ภาพปลุกอารมณ์เพศ	1 ภาพ
-แผนภูมิ แผนภาพ กราฟ	1 ภาพ
10. โฆษณา	1 ภาพ
11. อื่น ๆ	1 เรื่อง

หมายเหตุ หน่วยในการวิเคราะห์นี้ไม่ครอบคลุมความยาวของแต่ละข้อ กระทบ

ส่วนหน่วยในการระบุจำนวนนั้นใช้หน่วยปรากฏ (Appearance)
 ก่อนหนึ่งข้อกระทง

นำเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษา 1 ท่าน
 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

ส่วนการหาความเที่ยง ของเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหา มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัย สุ่มสารที่มีเนื้อหาเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ 2 ชื่อ
 สัปดาห์ละ 2 วัน ระยะเวลา 1 เดือน โดยใช้วิธีสุ่มแบบหมุนเวียน (Rotated
 Sampling) เป็นจำนวน 36 เรื่อง และสุ่มเนื้อหาเพศศึกษาจากนิตยสารจำนวน 20 ชื่อ
 เป็นเวลา 1 เดือน เป็นจำนวน 36 เรื่อง รวมเนื้อหาทั้งสิ้น 72 เรื่อง สามารถจำแนก
 เป็นหน่วยวิเคราะห์ได้ 204 ข้อกระทง

2. นำข้อกระทงในข้อ 1 ให้นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่ใดศึกษา
 เกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหามาแล้วตามจำนวน 1 ท่าน วิเคราะห์เนื้อหาของกลุ่มตัวอย่างสาร
 (ที่ได้จากข้อ 1) พร้อมกับผู้วิจัย

3. นำผลการวิเคราะห์เนื้อหา มาหาความเที่ยงโดยใช้สูตรของ
 ฮอลสติ (Holsti 1968: 137-140) ดังนี้

$$R = \frac{2M}{N_1 + N_2}$$

เมื่อ	R	แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยง
	M	แทน	จำนวนครั้งที่ผู้วิเคราะห์ลงรหัส (Code) ตรงกัน
	N_1	แทน	จำนวนครั้งที่ผู้วิเคราะห์คนที่ 1 ลงรหัส ตามเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหา
	N_2	แทน	จำนวนครั้งที่ผู้วิเคราะห์เนื้อหา คนที่ 2 ลงรหัส ตามเกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหา

ปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงเท่ากับ .845

3. การประเมินค่าเนื้อหาทางเพศศึกษาเฉพาะเรื่อง ตามเกณฑ์ในทรรณะ

ของผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษาเป็นเกณฑ์การประเมินค่าเนื้อหา โดยแบ่งมาตรา (Scales) ในการประเมินค่าเป็น 3 มาตรา คือ ถูกต้อง ไม่ถูกต้อง ยังตัดสินใจไม่ได้ และมีเกณฑ์การประเมินค่า ดังนี้

เกณฑ์ประเมินค่าเนื้อหา เพศศึกษา พิจารณาองค์ประกอบของเนื้อหา ดังนี้

1. ความถูกต้องของเนื้อหา
2. รูปแบบของการเสนอเนื้อหา
3. เนื้อหาที่เป็นรายงานวิจัย
4. ระดับการเร้าของเนื้อหา (ไม่นำมาประกอบในการพิจารณาประเมินค่าครั้งนี้)

1. ความถูกต้องของเนื้อหา พิจารณาเปรียบเทียบกับเนื้อหาในหนังสือเรียนรู้เรื่องเพศ ซึ่งแต่งโดยศาสตราจารย์ นายแพทย์เอนก อารีธรรม และศาสตราจารย์ แพทย์หญิงสุวัฒนา อารีธรรม ดังนี้

1. เพศในวัยรุ่น
2. สุขอนามัยทางเพศ
3. วิธีปฏิบัติทางเพศ
4. ความบกพร่องทางเพศ
5. กามวิปริต

(เอนก อารีธรรม และสุวัฒนา อารีธรรม 2525: 91-93, 98-117, 169-249, 329-344)

2. รูปแบบของการเสนอเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง

1. นวนิยายเรื่องสั้นและเรื่องยาว
2. การ์ตูนที่มีลักษณะเป็นนวนิยาย หรือ ที่มีสาระสำคัญของภาพที่เป็นที่เน้นการให้ความบันเทิง
3. ภาพ ปลุการมณเฑศ
4. ภาพที่เสนอความรู้เรื่องเพศโดยตรง ที่มีเนื้อหาไม่สอดคล้องกับคำบรรยายของภาพหรือ บทความที่ภาพนั้นประกอบ
5. บันเทิงคดีที่เป็นเรื่องเล่าจากประสบการณ์ชีวิต

3. เนื้อหาที่เป็นงานวิจัยที่ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่มีแหล่งอ้างอิงชัดเจนเป็นเนื้อหาที่ถูกต้อง

สำหรับหน่วยในการประเมินค่าน้ำไขหน่วยในการวิเคราะห์ในตารางที่ 1 ผู้วิจัยนำเกณฑ์การประเมินค่าเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษา 1 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา

ส่วนการหาความเที่ยงของความสามารถของผู้วิเคราะห์ ในการใช้ เกณฑ์วิเคราะห์เนื้อหา (Category Reliability) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. นำเนื้อหาในนิคยสารและหนังสือพิมพ์ในเรื่อง เพศในวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ วัชปฏิบัติทางเพศ ความบกพร่องทางเพศ และกามวิปริต ซึ่งได้จากการวิเคราะห์เนื้อหาของ การตรวจสอบความเที่ยงของ เกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา เพศศึกษา เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญทางเพศศึกษา 1 ท่าน และผู้วิจัย ประเมินค่าเนื้อหาคงกล่าว

2. นำผลการประเมินมาคำนวณความเที่ยงโดยใช้สูตรหา สัมประสิทธิ์แคปปา (Coefficient k) (Cohen 1960: 37-46; Sax 1979: 273-275) ดังนี้

$$k = \frac{f_o - f_e}{N - f_e}$$

เมื่อ	k	แทนสัมประสิทธิ์ความเที่ยงในการประเมินค่าของผู้ประเมิน 2 ท่าน
	f_o	แทนความถี่ของการประเมินที่สอดคล้องกัน
	f_e	แทนความถี่ที่คาดหวังหรือโอกาสของการประเมินที่จะสอดคล้อง
	N	แทนความถี่ทั้งหมดของการประเมินค่า

ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงในการประเมินค่าเท่ากับ 0.76

4. การจำแนกรูปแบบการเสนอเนื้อหาเพศศึกษา ได้จำแนกรูปแบบการเสนอเนื้อหาในนิคยสารและหนังสือพิมพ์ ดังนี้

1. ชาว
2. บทบรรณาธิการ
3. บทความ
4. สารคดีและบันเทิงคดี
5. สัมภาษณ์และแนะนำบุคคล
6. นวนิยาย
 - 6.1 เรื่องสั้น
 - 6.2 เรื่องยาว
7. ทอปัญหา
 - 7.1 ทางแพทย์
 - 7.2 ทางเทศ
 - 7.3 ชีวิต
8. การ์ตูน
 - 8.1 1 ช่องจบ
 - 8.2 3 ช่องจบ
 - 8.3 เรื่องสั้น
 - 9.4 เรื่องยาว
9. ภาพ
 - 9.1 เสนอเนื้อหา เทศศึกษาไทยตรง
 - 9.2 ปลุกอารมณ์เทศ
 - 9.3 แผนภูมิ กราฟ
10. โฆษณา
11. อื่น ๆ

หน่วยในการวิเคราะห์ใช้หน่วยการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นรายเรื่อง (Item)
 และใช้หน่วยระบุจำนวน เป็นหน่วยปรากฏ (Appearance) คือนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์
 หนึ่งฉบับ

นำเกณฑ์การจำแนกรูปแบบการ เสนอเนื้อหา เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน

3 ทาน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา
และการหาความเที่ยงค่าเนิการกึ่งนี้

1. นำเนื้อหาในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ที่ใช้ตรวจสอบความเที่ยงของเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องเพศศึกษา ให้นิสิตระดับมัธยมศึกษา 2 ทาน ที่ได้ศึกษาเกณฑ์การจำแนกรูปแบบการเสนอเนื้อหา ทำการวิเคราะห์รูปแบบการเสนอเนื้อหา เพศศึกษาพร้อมกับผู้วิจัย

2. นำผลการวิเคราะห์ในข้อ 1 คำนวณหาความเที่ยงของผู้วิเคราะห์ 2 คน โดยใช้สูตรของฮอลสติ (Holsti) เช่นเดียวกับการคำนวณหาความเที่ยงของการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา (ในข้อ 2) และคำนวณหาสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของความสอดคล้องภายในจากผู้วิเคราะห์ 3 คน จากสูตรของฮอลสติ (Holsti 1968:137-140) ดังนี้

$$CR = \frac{N (\text{ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของการวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์ครั้งละ 2 คน})}{1 + (N-1) (\text{ค่าเฉลี่ยของสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของการวิเคราะห์ของผู้วิเคราะห์ครั้งละ 2 คน})}$$

เมื่อ CR แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของความสอดคล้องภายในของการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญ N คน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่วิเคราะห์ทั้งหมด
ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของผู้วิเคราะห์ครั้งละ 2 คน เป็นดังนี้ ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของผู้วิเคราะห์ครั้งละ 2 คน

ผู้วิเคราะห์คนที่	1	2	3
1	-	.896	.740
2	-	-	.688
3	-	-	-

ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของความสอดคล้องภายในของการวิเคราะห์
ของผู้วิเคราะห์ทั้ง 3 คน เท่ากับ 0.911

5. แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา เทศศึกษา ในนิตยสาร
และนิตยสารพิมพ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นส่วนที่สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบและการรับสาร

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหา เทศศึกษา
โดยแบ่งมาตราในการประเมินค่าเป็น 3 มาตรา คือ มีประโยชน์
ไม่มีประโยชน์ และไม่แน่ใจว่าจะมีประโยชน์หรือไม่มีประโยชน์
โดยแบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ส่วน ๆ ละ 6 ข้อ ซึ่งมีลักษณะ
ขนานกัน (Parallel Form)

สำหรับความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอ
ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 2 ท่าน ตรวจสอบ

ส่วนความเที่ยงของค่าตอบที่ได้จากการตอบแบบสอบถามคำนวณโดยใช้สูตร
ฮอลสติ (Holsti) ที่ใช้คำนวณหาความเที่ยงของเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา เทศศึกษา
และหาค่าเฉลี่ยสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด เท่ากับ 0.68

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในส่วนของการวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่าดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยอ่านสิ่งพิมพ์ทั้งหมด 1 ครั้ง
2. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาทั่ว ๆ ไป ของนิตยสารและนิตยสารพิมพ์
โดยใช้ผู้วิเคราะห์ 3 คน และผู้วิจัยตรวจสอบผลการวิเคราะห์
อีกครั้ง
3. วัตถุประสงค์ที่เสนอเนื้อหาแต่ละประเภท
4. ตรวจสอบผลการวิเคราะห์เนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง
5. ผู้วิจัยอ่านสิ่งพิมพ์ทั้งหมด 1 ครั้ง โดยเฉพาะส่วนที่เสนอ
เนื้อหา เทศศึกษา

6. ทำการวิเคราะห์เนื้อหาเพศศึกษา ประเมินค่า วิเคราะห์ การเสนอรูปแบบของ เนื้อหาตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้น
7. ตรวจสอบการวิเคราะห์ เนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง
8. รวบรวมข้อมูลและประมวลข้อมูล

ในส่วนของการสอบถามความคิดเห็นของเยาวชน ดำเนินการดังนี้

1. พยายามสอบถามใส่ช่องที่สามารถถกเถียงได้ และเจ้าหน้าที่ของ ผู้วิจัยพร้อมทั้งศึกษาไปรษณียากร
2. กลุ่มเยาวชนในระบบโรงเรียนได้ส่งแบบสอบถามในฝ่าย แนวแนวของโรงเรียนเพื่อส่งต่อไปยังนักเรียนที่เป็นกลุ่ม ตัวอย่าง
3. ผู้ตอบสามารถส่งคำตอบกลับทาง ไปรษณีย์ถึงผู้วิจัยโดยตรง
4. กลุ่มเยาวชนนอกระบบโรงเรียน ในร้านรวมหนังสือแบบ สอบถามในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ ก่อนที่จะส่งไปจำหน่ายยัง แผงหนังสือ
5. ผู้อ่านนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ที่ได้รับแบบสอบถาม สามารถส่ง แบบสอบถามกลับทาง ไปรษณีย์ถึงผู้วิจัยโดยตรงได้
6. รวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาทั่วไป คำนวณค่าเป็นร้อยละ เมื่อใช้ หน่วยระบุจำนวน (Unit of Enumeration) เป็นคอลัมน์นี้และ จำนวนหน้า
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาและประเมินค่า และลักษณะของการ เสนอเนื้อหา เพศศึกษาคำนวณค่า เป็นร้อยละ
3. การตรวจสอบว่าในนิตยสารและหนังสือพิมพ์จะมีเนื้อหาทางเพศศึกษา แทรกอยู่มากกว่าครึ่งหนึ่งของสิ่งพิมพ์ทั้งหมด ใช้การทดสอบไบนอมิเยล (Binomial Test) (Marascuilo and McSweeney 1977: 47-50)

4. การตรวจสอบลักษณะการ เสนอความรู้ด้านเพศศึกษา ในรูปแบบของ การตอบปัญหาว่า เป็นรูปแบบที่สัมพันธ์กับกล่าวใช้ ในการ เสนอความรู้ มากกว่าครึ่งหนึ่งของรูปแบบอื่น ๆ หรือไม่ และตรวจสอบเนื้อหา ทางเพศในเรื่องวิธีปฏิบัติทางเพศที่เสนอในนิตยสารและหนังสือพิมพ์ มีมากที่สุดหรือไม่ ใช้การทดสอบภาวะสารูปสนิท (The Karl Pearson Goodness-of-Fit Test) (Marascuilo and McSweeney 1977:247-248)
5. การตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาด้านเพศศึกษาเฉพาะเรื่องเพศ ในวัยรุ่น สุขอนามัยทางเพศ วิธีปฏิบัติทางเพศ ความบกพร่องทางเพศ และกามวิปริต ตามเกณฑ์ของผู้เชี่ยวชาญด้านเพศศึกษาใช้การทดสอบ ไคสแควร์ และการทดสอบภายหลัง (The Chi-Square Test and Post hoc Analysis) (Marascuilo and McSweeney 1977 : 196 - 202 ; 247-248)
6. ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ สถานภาพทางการศึกษาของเยาวชน และความถี่เห็นเกี่ยวกับคุณค่าของเนื้อหาทางเพศศึกษาโดยใช้ อาร์ซาย ทรานฟอร์มเมชัน (Arcsine Transformation) ในการแปลงข้อมูล และใช้ในการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) (Marascuilo and McSweeney 1977: 147-151, 196-202) และหาความสัมพันธ์โดยใช้ สัมประสิทธิ์ฟังก์ชันครอเมอร์ (Cramer's Phi Coefficient) (Lindeman, Merenda and Gold 1980:87)